

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Szabó Flóra-Felső Pál Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Hajdúné dr. Kovács Edit Nóra ügyvéd (által képviselt **I.rendű alperes neve** (felperes címe) I. rendű és a dr. Ördög Judit jogi előadó (II.rendű alperes címe) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. április 7. napján kelt 15.P.20.578/2010/17. számú közbenső ítélete ellen az I. rendű alperes által 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja, azzal a pontosítással, hogy az élettársi kapcsolat a felperes és az I. rendű alperes között állt fenn.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 15.000.- (Tizenötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes az 1997. márciusi megismerkedésük után 1997. május 29-én élettársi kapcsolatot létesítettek, ettől kezdve közösen nevelték az I. rendű alperes, akkor 4 éves D utónevű gyermekét, az óvodai, iskolai rendezvényeken közösen vettek részt. Összetartozásukat mind szülei, mind barátaik előtt felvállalták, a külvilág előtt egy párként jelentek meg. Az I. rendű alperesnek az együttélés alatt folyamatosan volt munkaviszonya, a felperes többször - néha több hónapig - nem állt munkaviszonyban, de alkalmi munkákból ilyenkor is jövedelemhez jutott. Felperes 1997.novemberétől 1998. augusztus 6-ig sorkatonai szolgálatát teljesítette. Ez idő alatt - a felperessel való előzetes egyeztetés után - bankkölcsön igénybevételeivel - a kölcsönszerződésben a felperes adóstárs volt - 1998. július 31-én kelt adásvételi szerződéssel az I. rendű alperes megvásárolta a Sz, Sz. lakótelep 13. szám alatti lakást, ahova a felperes a katonai szolgálatának

befejezése után beköltözött. A törlesztő részleteket az I. rendű alperes számlájáról, egyébként pedig a közös háztartás költségeit, rezsiköltségeket közösen fizették. A gyermek növekedésére figyelemmel 2004-től nagyobb lakás, illetőleg családi ház megvásárlását közösen tervezték. 2005. augusztus 14-én az I. rendű alperes (az elsőfokú ítélet tényállásában tévesesen felperes megjelölés szerepel) megvásárolta a Sz, Sz utca 000. szám alatti családi házas ingatlant 12.600.000 forint vételárért. Ebbe beszámították 7.300.000 forintért a Sz, Sz lakótelep 00. szám alatti ingatlant és az I. rendű alperes 5.300.000 forint összegű hitelt vett fel a II. rendű alperestől. Az ingatlan megvásárlását megelőzően a felperes és az I. rendű alperes a vásárlás részleteit megvitatta, arról is szó volt, hogy a felperes vesz fel hitelt az ingatlan vásárlásához, azonban a felperes olyan munkaviszonnyal nem rendelkezett, amely a hitel fedezetéül szolgálhatott volna, így az I. rendű alperes lett a hitel adósa. Megállapodtak a felek, hogy a felperesnek folyamatosan dolgoznia kell, mert e nélkül a hitel törlesztése és a megélhetésük nem fedezhető.

A felek között az életközösség 2009. november 15-én szakadt meg.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy 1997. májusától 2009. november 15-ig élettársi kapcsolatban éltek az I. rendű alperessel, s kérte az ez idő alatt szerzett vagyon 60-40%-os szerzési arány melletti megosztását. A II. rendű alperest ennek tűrésére kérte kötelezni.

Az I. rendű alperes - módosított ellenkérelmében - a kereset elutasítását kérte, vitatta, hogy közöttük élettársi kapcsolat állt fenn.

A II. rendű alperes nem ellenezte a kereset teljesítését akkor, ha a tulajdont szerző fél vállalja, hogy a zálogkötelemben önként belép, s a szerződés módosítás közjegyzői okiratba foglalását kezdeményezi.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes 1997. május 29. napjától 2009. november 15. napjáig élettársak voltak.

A közbenső ítélet ellen, annak megváltoztatása és annak megállapítása iránt, hogy a felperes és az I. rendű alperes nem voltak élettársak, az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyását kérte.

A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A Pp. 147.§-ának (1) bekezdésére is figyelemmel a másodfokú bíróság az I. rendű alperes fellebbezési kérelmét az elsőfokú közbenső ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása iránti kérelemnek tekintette és ekként bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és ennek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes és az I. rendű alperes 1997. május 29. napjától 2009. november 15. napjáig élettársi kapcsolatban éltek.

Az elsőfokú bíróság a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján a bizonyítékokat a maguk összességében értékelve helyesen állapította meg az élettársi kapcsolat fennállását. Az élettársi jogviszony elemei közül az érzelmi kapcsolat és a közös háztartás fennállását az I. rendű alperes sem vitatta. Ami a gazdasági közösséget illeti, az ítélezési gyakorlat ennek során elsősorban a felek közös cél érdekében való együttműködésének, vagyis a közös életvitelnek és a jövedelmek közös célra történő felhasználásának tulajdonít döntő jelentőséget. A pénzkezelés módja - nevezetesen, hogy a felek együttesen kezelték-e pénzüket vagy a pénzkezelést kizárólag az egyikük végezte - nem ügyszó, mert az élettársak gazdálkodása életkörülményeiktől függően különböző lehet (BH 1996.258). Az élettársi kapcsolat fennállását nem zárja ki az sem, hogy ha a feleknek külön néven álló folyószámlája van és arról önállóan, egymástól függetlenül rendelkeznek. Önmagában a pénzkezelés módja nem dönti el az élettársi viszony létezését.

Az I. rendű alperes maga is elismerte, hogy mindkét lakás vásárlását megelőzően a bankhitel felvételéhez a felperes hozzájárulását is kérte, az anyagi helyzetüket közösen megvitatták. Ez pedig azt jelenti, hogy közös céljuk volt a lakásvásárlás.

Az sem volt vitás, hogy a lakásvásárláshoz igénybe vett kölcsön törlesztő részleteinek megfizetése mellett a felperes jövedelme nélkül a megélhetésük veszélyeztetett volt. Az I. rendű alperes maga is azt adta elő, hogy lényegesebb összegű megtakarítással nem rendelkeztek, mert a lakáshitel törlesztő részlete és a megélhetési költségek gyakorlatilag felemésztették mindkettőjük jövedelmét, így egyéb gazdasági céljaik nem lehettek. Az I. rendű alperes személyes előadása szerint a lakásvásárlást közösen határozták el. A megvásárlásra került perbeli lakást a felperes találta. Csak azért nem a felperes volt a kölcsön felvevő, mert az ahhoz szükséges munkaviszonnyal nem rendelkezett. Mindebből az következik, hogy a felperessel közös gazdálkodást folytattak, ennek pedig nem lehet az az eredménye, hogy az egyik fél jövedelmét, mint a megélhetéshez felhasznált és elköltött összeget figyelmen kívül hagyva, a másik fél jövedelméből fizetett kölcsöntörlesztéssel összefüggő tulajdonszerzéstől az a fél akinek a jövedelmét a minden napi életvitel körében felérték elessen.

Az élettársi kapcsolat fennállása alatt keletkezett vagyonszaporulat tekintetében a közös szerzés vélelme érvényesül. Ettől az élettársak szerződéssel eltérhetnek, amely szerződés szóban is létrejöhet (BH 2007.122). Az I. rendű alperes azonban a perben nem tudta azt bizonyítani, hogy közöttük ilyen megállapodás létrejött volna, sőt saját előadása szerint is jövedelmi viszonyaikat felmérve állapodtak meg arról, hogy milyen összegű hitel felvételére képesek, s hogyan tudják megvásárolni a perbeli ingatlant.

Mindezen indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján, a Pp. 213.§-ának (3) bekezdése szerint közbenső ítélettel, helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezése sikertelen volt, amelynek következtében a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségeket köteles viselni. A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban cselekményt nem végzett, költsége nem merült fel. Az I. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélet tábla a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság az I. rendű alperes közbenső ítélet ellen előterjesztett fellebbezését a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2011. november 14.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró